

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Bestemmelsen om offentlige repræsentanter i pengeinstitutters bestyrelser har ofte givet anledning til debat. Især i forbindelse med bankkriser har offentligheden med rette undret sig over, hvordan banker har kunnet gå ned, uden at de offentlige repræsentanter tilsyneladende har foretaget sig noget.

Opmærksomheden omkring en række forhold i ledelsen af Den Danske Bank har genoplivet diskussionen. Især er det blevet diskuteret, om de offentlige repræsentanter har ret og pligt til at underrette erhvervsministeren om forhold, der kan give anledning til betænkeligheder.

Hensigten med det foreliggende lovforslag er at slå fast, at offentlige repræsentanter i pengeinstitutters bestyrelser har samme rettigheder og pligter som de øvrige bestyrelsesmedlemmer. Men ligesom de øvrige bestyrelsesmedlemmer repræsenterer bestemte interesser, nemlig for flertallets vedkommende kapitalinteresser og for mindretallets vedkommende medarbejderinteresser, så repræsenterer de offentlige repræsentanter offentlighedens interesser.

Herudover indebærer forslaget, at der også skal være offentlige repræsentanter i koncernledelsen af de selskaber, der indgår i en finansiel koncern. Som de gældende bestemmelser er formuleret, sidder de offentlige repræsentanter ikke i koncernledelsen, hvor de afgørende beslutninger bliver truffet, men alene i en bestyrelse, hvor der kun træffes nogle rent tekniske beslutninger, og hvor de øvrige bestyrelsesmedlemmer typisk udgøres af koncernens direktører. Derfor foreslås det, at hvor selskaberne indgår i en finansiel koncern, skal der tillige udpeges en offentlig repræsentant til bestyrelsen i moderselskabet, således at offentligheden er repræsenteret både i datterselskabet og moderselskabet.

Det følger af lovforslaget, at de offentlige repræsentanter har ret og pligt til at underrette erhvervsministeren om forhold, der giver anledning hertil. Som hovedregel bør en sådan orientering ikke omfatte enkeltkunders forhold. Men i enkelte situationer kan det dog være nødvendigt. Som eksempel kan nævnes den ubegrænsede garanti til rederiet A.P. Møller. Som bekendt medfører denne garanti, at er-

statningskrav til rederiet, som ikke dækkedes af forsikringer, ville belaste Den Danske Bank og ikke rederiet. Risikoen herfor er givetvis lille, men til gengæld kan beløbet blive meget stort. Olieudslippet ved Alaska kostede som bekendt 50 mia. dollars. Et erstatningskrav af denne størrelse ville lukke Den Danske Bank og dermed automatisk involvere statskassen, da ingen regering passivt ville kunne se en så væsentlig samfundsaktør som Den Danske Bank gå konkurs.

I nogle tilfælde vil det være mere hensigtsmæssigt at orientere Finanstilsynet end ministeren. Erhvervsministeren eller økonomiministeren udsteder i henhold til forslaget de nærmere retningslinjer herfor.

Det skal bemærkes, at lovforslaget ikke berører den offentlige repræsentants og andre bestyrelsesmedlemmers pligt til at give meddelelse til de relevante myndigheder i tilfælde af direkte lovovertrædelser. Lovforslaget berører alene forhold, der er inden for lovens grænser, men som efter den offentlige repræsentants opfattelse kan stride mod offentlighedens interesser.

Det skal endvidere bemærkes, at lovforslaget ikke ændrer det krav om fortrolighed, der gælder for alle bestyrelsesmedlemmer. I tilfælde, hvor den offentlige repræsentant ser sig nødsaget til at indvie ministeren i forhold, der er fortrolige, udstrækkes fortrolighedskravet blot til ministeren. Finanstilsynet er som bekendt allerede omfattet af et krav om fortrolighed med de oplysninger, tilsynet bliver bekendt med under sit virke.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1-4

Det fastslås i de foreslåede bestemmelser, at offentlige repræsentanter i alle pengeinstitutter, det være sig banker, sparekasser eller andelskasser, er offentlighedens repræsentanter. Det overlades til ministeren at fastsætte de nærmere retningslinjer for udøvelsen af denne rolle, herunder retningslinjer for orientering af ministeren eller Finanstilsynet.